

Interview met Marika van der Putte (1989)

Wie ben je? Stel je zelf eens voor?

Ik ben Marika van der Putte. Ik ben 13 december 5 jaar aaneengesloten opgenomen in diverse instellingen.

Waar ben je opgegroeid?

In Haarlem-Noord.

Waar gaat je eerste boek over?

Over het 12-jarige meisje Micky die door een trauma in de war raakt en dingen boycot. Ze trekt haar eigen conclusies en word daarmee een gevaar voor zichzelf.

Waar gaat je tweede boek over?

Over het 16-jarige meisje met PTSS. Ze maakt uiteindelijk een keuze die niemand verwacht.

Komt er een derde boek?

Wie weet.

Hoe kwam je op het onderwerp van het boek?

Door wat ik heb meegemaakt.

Waar haal je de stof vandaan?

Uit ervaringen die ik meemaak in de psychiatrie.

Hoe heb je een goede verhaallijn gekregen?

Ook door ervaringen uit de psychiatrie.

Hoe ben je op het idee gekomen een boek te schrijven?

Een idee werd een verhaallijn en zo kwam er een boekje.

Hoe reageert de omgeving op je nu je een boek hebt geschreven?

Positief. Ze vinden het knap van mij.

Schreef je ook al verhalen toen je jonger was?

Ja. Vooral fantasie.

Hoe vond je een uitgeverij die je boek wilde publiceren?

Via mijn oom. Het was een verjaardagscadeautje dat hij de procedure uitvoerde van het uitgeven van een boek.

Is je verhaal fictie of autobiografisch?

Beide. Het is fictie met autobiografische tinten.

Zou je ooit nog eens een biografie willen uitgeven?

Ja, maar dat is moeilijk. Omdat je namen moet veranderen. Maar ik denk dat het best leerzaam zou zijn voor sociotherapeuten en verpleegkundigen.

Wanneer had je de meeste inspiratie? Overdag of 's avonds?
Vroeger voor al 's avonds in bed. Maar nu ieder divers moment.

Hoe is het om opgenomen te zijn?
Niet leuk maar wel leerzaam.

Heeft je opname je belemmert om te schrijven?
Nee, integendeel. Ik ben verschillende personen tegen gekomen die mij inspireerde een verhaal te schrijven.

November 2009